Gbhus tectoꝝ imaginē: nō habēs fūdamēta.
a Et parauit. Quidā vermē et vētū vrētē romāos ītelligūt: qui poſt reſurrectionē chriſti iſrl' deleuerunt. b Putaſne bene. Supra niniuitl' penitentib⁹ ꝛ ſaluat': ſilr īterrogat⁹ ꝓpheta nihil rñdit: ſꝫ īterrogationē dei ſilētio cōprobauit: ſciēs enī deū clementē ꝛ ignoſcentē malicijs: de ſalute gentiū non dolebat: ſꝫ h̄ q꞉ īſiccata cucurbita aret iſrl' ꝛ cuꝫ diſtinctione interrogatus eſt: bñ iraſcer' tu ſup hederā. ꝯfidēter dic bene cōtriſtoꝛ ego vſqꝫ ad mortem. Non enī ſic volui ſaluare alios vt perirēt alij: nō ſic lucrari alienos vt perderē meos. Sic chriſtus plangit hieruſalē vſqꝫ ad mortē non ſuā: ſed iudeorum: vt moriant' negātes: et reſurgāt dei filiū cōfitētes.
c Nō laboraſti. q̄ꝫtum in populo gentium. vnde iſrael confidenter loquitur: Ecce tot annis ſeruio tibi: et nūq̄ꝫ dediſti mihi hedū: ſed huic qui deuorauit ſubſtantiam cuꝫ meretricibus occidiſti vitulū ſaginatū. Qui non cōfutatur in hoc: ſed audit: oīa mea tua ſūt. Epulari autem oportebat pro reuerſione fratris pro gentibus ſiquidē precioſus ſāguis chriſti effuſus ē et ipſe ad inferos deſcendit: vt popul⁹ ille celos aſcenderet. Nullus tāt⁹ laboꝛ fuit ꝓ filijs iſrael. Unde ꝛ ipſe minori fratri inuidet.
d Plus q̄ꝫ centum viginti milia hoīm. Hoc poteſt intelligi de etate lactentiuꝫ q̄ innocens et ſimplex: et cum tantus ſit numerus paruulorum: patet ꝙ magna eſſet multitudo puectioris etatis. Uel cū niniue ſit magna vrbs ꝛ ī domo magna ſint vaſa non ſolum aurea ſed et fictilia: poteſt dici ꝙ erat plurima mltitudo que ante actam penitentiaꝫ ignorabat quid eſſet inter bonum ꝛ malū.

Uerbū

(Luc. 15. c)

a ſup hedera leticia magna. Et pa- a
a ſ xp̄m qui dicit: Ego ſū vermis et nō homo.
uit deus vermē aſcēſu diluculi in
a ſ que anteq̄ꝫ orieť ſol iuſticie virebat: ſed ſurgēte chriſto deſertuꝫ eſt vmbraculū ab auxilio dei et omnem virorem perdidit.
craſtinuꝫ: ꝛ ꝑcuſſit hederam ꝛ ex- b
a ſ cuius luce diſcuſſe ſunt tenebre niniuitarū.
aruit. Et cū ortus fuiſſet ſōl: pre- c
a ſ vnde in Oſee: Adducet dñs vētū vrentē de deſerto aſcendentē: et ſiccabit venas eius et deſolabit fontes eius.
cepit domin⁹ vento cālido ꝛ vrenti: et ꝑcuſſit ſol ſup caput ione et
a ſ cum iſraele.
eſtūabat. Et petiuit anime ſue vt d
a ſ in baptiſmate vt in lauacro recipiat humorem quē in negatione ꝑdiderat. vñ: Petr⁹ arētib⁹ iudeis loquiť Pēitentiā agite et baptizeť vnuſq̄ſqꝫ veſtrū et accipietis donū ſpūſſancti.
moreret'. Et dixit: Melius eſt mi
ſ pater.
hi mori q̄ꝫ viuere. Et dixit domi-
ſ illi.
b nus ad ionaꝫ: Putaſne bñ iraſceris ſup hederā? Et dixit: Bñ iraſcoꝛ ego vſqꝫ ad morteꝫ. Et dixit e f
ſ fili. ſ iudeis damnatis.
domin⁹: Tu doles ſup hedera in g
c q̄ nō laboraſti neqꝫ feciſti vt cre-
a ſ id eſt tpe añ aduentū xp̄i.
ſceret: que ſub vnā nocte nata eſt
a ſ quando ſol iuſticie occubuit ei.
et ſub vna nōcte perijt. Et ego nō h
a ſ per quam ſignatur eccleſia in qua maior ē numerus q̄ꝫ. xij. tribuum iſrael.
parcaꝫ niniuē ciuitati magne: in
d qua ſūt plus q̄ꝫ centū viginti milia dominū: qui neſciunt quid ſit i
inter dexteram et ſiniſtram ſuam
a ſ multus numer⁹ irrationabilium.
et iumentā multa.

Finit Jonas ꝓpheta.

Incipit prolog⁹ ſcti Hieronymi in Micheam prophetaꝫ

Temporib⁹ ioathe ꝛ k
achaç et eçecbie re- l m
gum iuda: micheaꝫ prophetaꝫ ad hanc ꝓphetiā ſpūſctō repletā fuiſſe lectio ipſa demōſtrat. n
Sed de ſupradicto numero regū o
ioathan et eçechiam deo ob religionem placuiſſe † hiſtoria quarti libri regum: et ſecūdi paralipomenon indicat. † Achaç vero de- p
relicto deo: idola ſamarie quib⁹ q
etiā filios ſuos ī ſacrificiū igni cōcremādoſ obtl'erat coluiſſe ꝯſtat.
Quobrē de⁹ ſamariā q̄ reges iſrl' r
et iuda memoratoꝝ ſimulacrorū ſupſtitione fefellerat: īcrepās īdignationē ſuam in eam ꝓceſſuraꝫ

a Et parauit de⁹ vermē aſcen. dilu. Omnia enī q̄ꝫtūcūqꝫ minima ſua ꝓuidētia diſponunť. b Et ꝑcuſſit hederā. corrodēdo ei⁹ radicē. c Precepit dñs vē. ca. ꝛ vrenti. ad intendēdū ſolis eſtū. d Et petiuit aīe ſue vt moreretur. tū q꞉ eſtu ſupra modū affligebať: tū q꞉ ex areſactione hedere ſubita ꝯiecturauit ꝙ ſua ꝓphetia non impleret': ꝛ ſic falſus ꝓpħa crederet': qđ erat ſibi graui⁹ morte. ideo ſubdiť: Meli⁹ eſt mihi mori ꝛc. ex quo ei⁹ īpatiētia irrationabilis ꝯcludiť. cū diciť: e Putaſne bñ ira. ꝛc. ſ. rōnabl'r de areſactione ei⁹. f Et dixit: Bñ iraſcoꝛ ꝛc. i. rationabiliť ex cā ꝑdicta: ꝛ ex h̄ cōcludit de⁹ oppoſitum dicēs. g Tu doles ſup hederā. ꝛ rationabiliter ſm tuā eſtimationē. h Et ego nō par. nini. q. d. multo forti⁹ debeo cōpati et cōdolere tāte ciuitati veraciť penitēti ꝛ ꝑcere de ſubuerſiōe. i Qui neſciūt q̄d ſit ꝛc. i. ſūt adhuc īfra annos diſcretiōis ꝛ ꝑ ꝯñs adhuc inocētes. ꝛ iō ꝓpť tātoꝝ innocētiā rōnabile eſt tēꝑari iuſticie mee rigorē.

Moraliter. g† Et afflict⁹ eſt ionas ꝛc. Ca. IIII
Sicut dictū eſt ſupra p̄mo ca. per ionā ſignificať ꝑdicatoꝛ: q̄ aliqñ fugit laborē ꝛ pl⁹ d̄bito fouet carnē ſuā. nā aliqñ bonis dormitat homerus: ꝛ ſic in ꝓpoſito ionas timēs vocari de falſitate ꝓphetie deſiderabat ſubuerſionē niniue: ꝓpter qđ ꝑ ipm ſignificať ꝑdicatoꝛ doctoꝛ vel p̄lat⁹ quicunqꝫ q̄ plus appetit cōmodū ſuū. ſ. fame vel pecunie q̄ꝫ auditoꝝ vl' ſubditoꝝ bonū ſpūale. nā aliqñ plus dolēt de boni tēporal' ſubtractiōe q̄ꝫ d̄ auditoꝝ vl' plebis trāſgreſſiōe. ideo ſequitur: l† Et egreſſus eſt ionas de ciuitate. egrediť enim p̄latus de ſua ciuitate qñ tā parū curat de ſubditoꝝ ſuorum ſalute: ꝛ tātum anxiať de boni tēporalis amiſſione. m† Et fecit ſibimet vmbraculū. in delectatiōe tpalium: ꝛ idem ſignificať ꝑ hederā cito ꝓductā et cito arefactā. Nam huius mundi delectatiōes ſunt valde breues: ꝓpť qđ de ſubtractione eaꝝ ſapientib⁹ nō eſt dolendū: ꝓpter qđ ione dolenti de arefactione hedere diciť a dño: k† Putaſne bene iraſceris tu. i. rationabiliter: quaſi dicat non: ſed valde irrationabiliter.

Finit poſtilla fratr' Nicolai de lyra ſup Jonā ꝓphe.

Incipit expoſitio prologi in Micheā ꝓphetam per fratrem Uuilhelmū Britonem.

k Temporibus ioathe ꝛc. In iſto ꝓlogo ꝓcedit Hieronymus ꝑ hūc modū. Primo dicit quib⁹ temporib⁹ ꝛ ſub q̄bus regib⁹ ē edita ꝓphetia. ſecūdo agit de regū differētia. ibi: Sed de ſupradicto. tertio ſubdiť contra malos cōminatio diuina. ibi: Quobrē ꝛc. dicit igiť: Temporibuſ ioathe filij oçie. d̄ quo. iiij Reg. xv. ꝛ. ij. Paral'. xxv. l Achaç. de quo. iiij. Reg. xvj. ꝛ. ij. Paral'. xxviij. m Et Eçechie. de quo. iiij. Reg. xviij. ꝛ. ij. Paral. xxix. n Lectio ipa demōſtrat. Michee. j. cū diciť: In diebus ioa. ꝛc. o Sꝫ de ſupradi. nu. Hic pōiť regū differētia: q̄dā enī placuerūt deo ꝓpť religioſitatē: ſic ioathā ꝛ eçechias. q̄dā diſplicuerūt ꝓpť idolatriā: ſic achaç. Iſra placuit autē q꞉ excelſa nō abſtulit. iiij. Reg. xv. Fecit quod placitū erat corā dño. ꝛ ſequiť: Uerūtamen excelſa non abſtulit. ij. Paral. xxvij. Fecit quod rectū erat corā domino iuxta omnia que fecerat pater eius: excepto quod nō eſt ingreſſus tēplū dñi: ꝛ adhuc ppl'us delinquebat. (contrarium vi-na eſt. Dicit igiť: Sed de ſupradicto nu. ꝛc. ꝯtrarium videť Eccli. xlix. vbi diciť: Preter dauid eçechiā et ioſiā oēs reges peccatū cōmiſerūt. ergo ioathan peccauit: ergo deo nō placuit. Reſpōdeo: nō placuit ſimpliciť: ſed q̄ ad hoc placuit ꝙ idola q̄ erāt in hierl'm deſtruxit. diſplicuit.) Itē illud Eccli. Oēs reges pctm̄ cōmiſerūt. itelligendū eſt de pctō idolatrie vel in ſe vl' in alijs. vl' hoc diciť in cōparatione Eçechie ꝛ ioſie qui minus peccauerunt ꝛ cito pēituerť. De Eçechia ptꝫ ꝙ placuit dō. iiij. Reg'. xviij. ꝛ xix. ꝛ. xx. ꝛ. ij. Paral. xxix. ꝛ. xxx. ꝛ. xxxj. p Relicto deo. ij. Paral. xxviij. Non fecit rectū in cōſpectu dñi ſicut dauid pater eius ꝛc. Item eodem ca. Tempore anguſtie ſue auxit contemptū in dominū. ipſe per ſe rex achaç immolauit dijs alienis ꝛc. q Quibus etiā filios ſuos. iiij. Reg. xvj. Filium ſuū cōſecrauit trāfferēs ꝑ ignē ſꝫ idola gētiū. ij. Paral. xxviij. Luſtrauit filios in igne iuxta ritū gentiū. r Samariā. regionem paleſtine vl' ciuitatem. vñ Iſi. etymol. xiiij. Samaria regio paleſtine ab oppido

(4. Reg.) (4. Reg.)

F a V v Erbū dñi qđ. Premittit titulꝰ Ca. I ꝓphetie. Humili ⁊ coheredi xp̄i fit reuelatio: ⁊ de ꝑuerſis dogmatibꝰ ⁊ de eccleſia ſi aliqua pctā cōmiſerit. Sermo dei q̄ ſemꝑ ad ꝓphetas deſcēdit fit q̄ȝ ad micheā q̄ int̄ꝑtatur hūilitas ad Micheam d̄morasthi q̄ vſqȝ hodie iuxta eleutheopolī vrbē paleſtie nō grādis viculus ē: ⁊ interp̄tatur heres. Pulchre autē humilitas q̄ inter virtutes p̄cipua ē de ſpe hereditatꝰ dei naſcit̄: hūilitas hic nō intelligit̄ q̄ venit de ꝯſciētia pctōꝝ: ſed q̄ int̄ virtutes ponit̄. vñ dicit̄: Hūiliamini ſub potēti manu dei.
1.Pe.5.b
Et q̄ ſe humiliauerit exaltabit̄. Et dñs: Diſcite a me q̄a mitis ſū ⁊ hūilis cor. Quō ergo apđ nos votiua ⁊ quaſi ad virtutis auſpiciū īpo nunt̄ vocabula: vbi gr̄a: victor̄: caſti: pij: ꝓbi: ⁊ appellatiua vertunt̄ in ꝓꝑria: ſic ⁊ apud hebreos Micheas ⁊ abdias ⁊ çacharias: ceterorumqȝ ſimilia: ex virtutū vocabulo liberis a parentibus ſunt īpoſita. Micheas ꝑm hebraicam veritateȝ ſextuſ eſt. vñ quaſi in corde voluminis poſitus debet ꝓfūda continere myſteria.
Luc.14.c
Mat.11.d

Sub Oçia ceperunt prophetare: oſee amos ⁊ eſaiaſ. Sub ioathan filio oçie incipit ꝓphetare micheaſ: ꝓphetat etiā ſub achaç ⁊ ſub eçechia ſub quo .x. tribꝰ captiuate ſunt ab aſſyrijs. ⁊ q̄ p̄mū ſamaria metropol̄. x. tribuū captiuata ē. deinde hieruſalē: ꝓphete īponit̄ titulꝰ p̄mo de ſamaria. ſcđo đ hieruſalē. Myſtice ꝑ ſamariam hereſes: ꝑ hierl̄m eccl̄ia deſignat̄. Samaria enī ſibi fecit de ꝓprio ſenſu vitulos aureos pulchros ī ſuꝑficie ſȝ vitalē ſpūm nō hñtes: ⁊ h̄ in domo dei qđ īterp̄tat̄ bethel. nō enī recipiet iſrael deos niſi qui de ſcriptur̄ ⁊ in domo dei fabricati ſūt: ⁊ q̄uis cōciliabula ſua vocēt bethel: tñ poſt fabricationē idoloꝝ ñ bethel: ſed domꝰ idoli iure vocant̄. b Audite ꝑpl̄i. Aure audiendi audiāt catholici: ſubuerſi etiā attēdant ⁊ ſibi caueant ne vel iſti vl̄ illi patiant̄ q̄ poſtea ꝑmo dei cōminat̄. O ſamaria et hieruſalē intelligite: ⁊ attendite dominum de templo vobis teſtificantem ⁊ p̄dicentem quecūqȝ futura ſūt. Hereſes int̄ opera carnis cōnumerantur. c Quia ecce dñs. Deus cuius natura clemētia eſt: cauſa noſtri cogetur ſumere pſonā crudelitatis: cuiꝰ diſcēſio eſt maieſtatis eiꝰ ad īferiora decurſus. Pōt intelligi ꝙ ꝓpt̄ ſcelera iudeoꝝ dñs egreſſus de cel̄ ꝑ aſſūptam hūanitatē reliq̄t domū eoꝝ deſertā ⁊ vēit ſuꝑ hūiles đ gētibꝰ q̄ ex hūilitate excelſi vocāt̄ ⁊ cōmouet montes. i. dogmata phoꝝ: ⁊ vere hūiles cōſumunt̄ in aduētu ſaluator̄ bōa ꝯtritiōe.
Myſtice
Myſtice locus dei vl̄ filiꝰ in quo eſt pater: vel ſancti in quibus habitat deus. hec loca que habent deum hoſpiteȝ ſurſum cum chriſto ſunt poſita: ab his deſcendit ad illos docendos qui eū in mōte audire nō pñt: ⁊ cōteret ſuꝑbos in mūdo: ⁊ montes. i. alti in virtutibꝰ: ad illius pauebunt preſentiā. et valles. i. anime corporibus depreſſe a timore eius quicquid durū habuerint expellēt: ⁊ ita fluēt ſic̄ aque ꝑ p̄ceps.

Sic aq̄

comminatus eſt. Populo etiaȝ a iſrl̄ p̄uaricatori: ⁊ principibꝰ eiꝰ qui eundē populum fallaci ſuaſione ad idola colenda impulerāt: vbis in ſequētibꝰ captiuitatē ⁊ iteritū affuturꝝ denūciauit.

Incipit argumentum.

M m Icheas demorasthi coheres xp̄i vaſtationē annūciat filie latronis: ⁊ obſidioneȝ pōit ꝯtra eā: q̄ maxillaȝ ꝑcuſſerit iudicis iſrael.

Incipit Micheas ꝓpheta.

a V v Erbū dñi Ca. I ꝙ factū ē ad micheā morasthitē ī diebꝰ ioathan achaç ⁊ eçechie regū iuda qđ vidit ſuꝑ ſamariā b et herl̄m. Audite ꝑpl̄i ōēs ⁊ attēdat terrā ⁊ pleītudo eiꝰ: ⁊ ſit dominus deꝰ vobis in teſtem: dominus de tēplo ſctō ſuo. c Quia ecce dominꝰ egredietur de loco

(interlinear: ſ hoc eſt. ſ qđ erat in p̄ncipio apđ deū. ſ p̄ris — a ſ q̄ īterp̄tat̄ hūilitas. — ſ id eſt hereditas. — ſ ſpiritualiter. — ſ hoc. a ſ corde. b ſ eccl̄ie totiꝰ orbis. — a ſ .i. terreni in quibꝰ extructa ſunt hereticoꝝ dogmata. b ſ omnes qui in ea. — a ſ teſtificans. b ſ nō aliūde niſi de eccl̄ia vel filio q̄ eſt tēplū patris. — ſ pater. ſ coactus.)

(margin: b+ c+ d+ e+ f g b+)

ab oppido quodā nomē accepit: qđ vocabat̄ ſamaria. Idē ī xv. vbi agit̄ de nominibus vrbium conditarū. Samariā a qua omnis regio que circa eam fuit nomen acceperit ſennacherib rex aſſyriorum conſtruxit: vocauitqȝ ſamariam: id eſt cuſtodiā: q̄ qñ iſrael tranſtulit in medos ibi cuſtodes conſtituit. hanc obſidione captā antiochus ſolo coequauit: quā poſtea herodes a fundamentis inſtaurans ī honore auguſti ſebaſten. i. auguſtā greco ſermone vocauit: ibi ſiti ſunt Heliſeus et abdias ꝓphete. ⁊ quo maior inter natos mulierum non fuit Johānes baptiſta. Contra iſtā denunciat̄ diuīa cōminatio ꝑ ꝓphetā Michee. j. A. vbi dicit̄: qđ vidit ſuꝑ ſamariā et hierl̄m Glo. Quia p̄mū ſamaria metropolis decē tribuū captiuata ē. deinde hierl̄m: prophetie imponitur titulꝰ. primo de ſamaria. ſcđo de hierl̄m. iiij. Reg. inuenies de vtriuſqȝ captiuitate. Item Michee. j. fit cōmīatio cōtra ſamariā. a Populo etiā iſrl̄: Michee. iiij.

Finit qualiſcūqȝ expoſitio illiꝰ ꝓlogi.

Quidā libri hñt hic ſcđm ꝓlogū q̄ īcipit ſic: S Ermo dei q̄ ſemꝑ ad ꝓphaſ deſcēdit. Et licet iſte ꝓlogus in biblijs pluribus non ſcribatur: tamen ꝓpter curioſos mihi videtur expedire ꝙ breuit̄ tranſcurrat̄. Duo itaqȝ notant̄ in ꝓlogo iſto. p̄mo eniȝ ꝓpheta cōmēdat̄. cū dicit̄: Sermo dei. ſecūdo ratio impoſitionis nominis ſibi ⁊ alijſ aſſignatur. ibi: Quomodo igit̄ apud nos ⁊c̄. Cōmendat̄ aūt ꝓpheta a duobus. p̄mo a ſpiritu ꝓphetie. ſecūdo a cōgruentia ꝓprij nominis ⁊ nominis loci ortus ſui. ibi: Qui interpretat̄ humilitas. ibi enim ponuntur interpretationes nominum. ſ. ꝓphete ⁊ loci ortus ſui: vt īſinuent̄ ſibi inuicem cōuenire ⁊ ꝓphete. dicit igitur: Sermo dei qui ſemper ad ꝓphetas deſcendit. Cōtra ſpiritusſanctus non ſemꝑ tangit corda ꝓphetaruȝ. Reſpondeo ſemꝑ. i. horis ſtatutis: ſicut. j. Theſſal̄. v. Sine intermiſſiōe orate. i. horis ſtatut̄. De morasthi: viculo quodā. Humiliamī ſub potenti manu dei. j. Petri. v. Qui ſe humiliat exaltabitur. Luc̄. xiiij. Diſcite a me. Matth̄. xj. Quomodo igitur. Hic notatur ratio impoſitionis nominis non ſolum ſibi ſed ⁊ alijſ. ⁊ hoc tam apud nos q̄ȝ apud hebreos et grecos. Votiua. i. ad votum impoſita. Auſpiciū. i. auguriū. Auſpex ꝓprie dicitur diuinator qui diuinat ex conſideratione volatus auiū. vnde auſpex dicit̄ quaſi auiſpex: quia ſpecit: id eſt conſiderat aues volantes vnde auſpicium dicitur diuinatio: quaſi auiſpicium: quia fit ex inſpectu auium. Micheas: q̄ int̄pretatur humilitas. Abdias: ſeruꝰ domini. Zacharias memoria domini. A

Incipit poſtil. fr̄is Nicolai de lyra ſuꝑ Micheā ꝓphaȝ.

b V v Erbū dñi. Hic incipit ꝓphetia Michee q̄ in duas ꝑtes diuidit̄. ſ. in proemiū ⁊ tractatum: que incipit ibi: Audite. In proemio primo notificat̄ auctor ex nomine. cū dicit̄: Ad micheā. ⁊ ex natiuitat̄ loco. cū dicit̄: c Morasthithen. i. demorasti. ſcđo ponit̄ tp̄s ꝓphetie. cū đr: In diebꝰ ioathan ⁊c̄. tertio ad q̄s facta ē ꝓphetia ibi: d Suꝑ ſamariā ⁊ hierl̄m. i. ſuꝑ regna. x. tribuū ⁊ duarū. Samaria aūt erat metropoliſ in vno: ⁊ hieruſalē in alto. e Audite. Hic īcipit tractatus q̄ in duas ꝑtes diuidit̄. q̄ p̄mo ꝓpha ꝑpl̄o cōminat̄. ſcđo ipm̄ cōſolat̄. ca. iiij. iſta tñ diuiſio nō eſt p̄ciſa ſȝ tm̄ a plurimo. In p̄ma enī ꝑte ponunt̄ aliqua ꝯſolatoria: ⁊ in ſcđa aliq̄ deſolatoria. Prima diuidit̄ ī duas: q̄ p̄mo cōminat̄ penā ꝓpter culpā ꝑpl̄i generalit̄. ſecūdo ꝓpt̄ culpā maioꝝ ſpecialiter. ca. iij. Pr̄ia adhuc ī duas: q̄ p̄mo pōit̄ cōminatio pene ꝓpt̄ culpā idolatrie. ſcđo ꝓpt̄ culpā auaricie. ca. ſe. Pr̄ia ī duas: q̄ p̄mo ponit̄ cōminatio pene. ſcđo cōpaſſio ꝓphe. ibi: Suꝑ h̄. Pr̄ia ī duas: q̄ p̄mo fit cōmīatio vtriqȝ regno ꝯiūcti. ſcđo regno iſrl̄ ſeparatī. ibi: Et ponā. Pr̄ia adhuc in duas: q̄ p̄mo denūciat̄ pena. ſcđo declarat̄ culpa. ibi: In ſcelere. p̄mo excitat ꝓpha ad attentionē. dicens: Audite ꝑpl̄i ⁊c̄. ſcđo īducit dei teſtimoniū ꝓ veritate dicēda. ibi: f Et ſit dñs deus vobis in teſtē: q̄ fallere nō p̄t nec falli. g De tēplo. i. de celo empyreo: vbi cū eo ſūt angeli ſctī eiꝰ laudibꝰ intēti. h Quia ecce dñs egre. de loco ſuo. ꝓpriū enī ipſiꝰ dei eſt ꝑcere ⁊ miſereri. ⁊ iō locꝰ eiꝰ đr miſcđia: a qua quodāmodo videtur egredi quando punit ꝑm rigoreȝ iuſticie: vt dicit Ra. Sa. ⁊ talis egreſſus non eſt per motū localē: ſȝ q̄ cā efficiēs ſimilitudinarie dicit̄